

1-2· σσ. 115-116, αρ. 1· σ. 121, αρ. 3· σ. 127, αρ. 1· σσ. 139-147,
αρ. 1-6⁴¹.

24

μεταξύ 1236 και 1247. Απογραφή ακινήτων του βασιλείου της Κύπρου.
Κύπρος [λ].

Ευτυχία Παπαδόπουλος, «Οι πρώτες εγκαταστάσεις Βενετών στην Κύπρο», *Σύμμεικτα* 5 (1983), σσ. 309-315.

25

1243-1244. Παραχωρήσεις φέουδων από το λατίνο αυτοκράτορα της Κωνσταντινούπολης. Θεσσαλονίκη, Κωνσταντινούπολη, Νεγροπόντε, Ρώμη [λ].

R.-J. Loenertz, «Les seigneurs tierciers de Négrepon de 1205 à 1280», *Byzantion* 35 (1965), σσ. 267-270, αρ. 1-2.

26

1243-1450. Νοταριακές και διοικητικές πράξεις σχετικά με την οικογένεια Γκίζη και τη δράση της στην περιοχή του Αιγαίου. Αβινιόν, Αθήνα, Άνδρος, Βενετία, Κέα, Μύκονος, Νάξος, Νεγροπόντε, Σέριφος, Τήνος, Χάνδακας [λ, ι].

R.-J. Loenertz, *Les Ghisi. Dynastes Vénitiens dans l'archipel, 1207-1390*, Firenze 1975, σσ. 187-275, αρ. A1-A100⁴². σσ. 276-296 αρ. B1-B7· σσ. 298-312, αρ. B9- B16.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΟΓΗ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ.

ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΗΣ

Τήνος, 1400, 3 Αυγούστου

«Serenissimo et excellentissimo domino nostro, domino Anthonio Venerio, Dei gratia inclito duci Venetiarum etc. Nuy Franchi e Grexi pizoli e grandi de lisola de Tine, fideli seruiduri dela serenitade uostra, inchinemo la excellentia uostra et recomandemose.

41. Πρβλ. σχετ. λήμματα 19, 64, 122 του παρόντος. Για τα ελληνικά έγγραφα βλ. Παπαρήγα-Αρτεμιάδη, Αρναούτογλου, Χατζάκης, *Περίγραμμα*, λήμμα 101.

42. Το υπ. αρ. 87 έγγραφο έχει επαναδημοσιευτεί και στο Παπαδία-Λάλα, *Venetiae quasi alterum Byzantium*, σ. 219, αρ. 6 (πρβλ. σχετ. λήμμα 134 του παρόντος). Το υπ. αρ. A. 100 έγγραφο έχει επαναδημοσιευτεί στο Μ. Φώσκολος, «Οι απαρχές της καθολικής εκκλησίας στην Τήνο», *Anno Domini* 2 (2005), σ. 302, αρ. 3 (πρβλ. σχετ. λήμμα 250 του παρόντος).

par como le manifesto, che Dio uolse e tolse la signoria che nuy auemmo ab anticho dali nostri progenitori e romagnissimo così orfani senza signorià che nuy uegando e oldando che soto alinzelo signoria no ne plu uera e zusta e bona che la signoria de Venexia e abiando lo conforto de miser domino Dio che lanimo nostro desideraua con bonade e uolontiera, uegnissemu inchinare la signoria uostra e volessemu tutti essere con uno animo subditi uostri e fideli, e fessimo sagramento de esser boni e lial dela signoria uostra, de uiuere e morire in honor dela signoria de Venexia. ela excellentia uostra improferse a nuy de mantognirne e tegnirne ale uostre usanze. mo par che nuy auemo sapudo che miser Piero Gen uien dela per comprarne dala excellentia uostra. et imperzo suplichemo la signoria uostra per amor de Dio che non siamo tracti dale uostre mani, ne darne altro signor che la signoria uostra, che subito seremo deserti e desfatti del mondo elo peccado sera ala signoria uostra. sapiando la serenitate uostra che uoiando pur darene altro signor che la signoria uostra, nuy, per lo sagramento nostro loquale ue auemo fato, faremo chosi che cholui che uegnira tuor lo luogo, nuy li designaremo lo castello e tuto lo luogo ele possesione o chose e tute raxone dela signoria, e puo semo desposti de tuore le nostre fameie e uegnire habitate e stare in li luogi dela signoria de Venexia, ben che speremo in Dio et ala signoria uostra che chossi fato caso mai non seguira per la misericordia uostra. apresso suplichemo la signoria uostra che sia lo uostro comandamento ali rectori uostri, i quali die uegnire in questo luogo, de gouernare e mantegnirne segondo le usanze nostre e le franchisie. Dio Mantegna molti anni la signoria uostra.

Data al isola de Tine, die iii di auosto, indizione viii. 1400»⁴³.

27

1245-1249. Νοταριακές πράξεις. Λεμεσός, Λευκωσία [λ].

P. Claverie, «Apud Ciprum Nicossiam: Notes sur les relations Cyprio-Auvergnates au XIIIe siècle», *EKEE* 31 (2005), σσ. 70-71, αρ. 1-2.

27α

1248-1548. Νοταριακές και διοικητικές πράξεις. Βενετία, Μεραμπέλο, Νεγροπόντε, I. M. Παλιανής, Πεδιάδα, Ρώμη, Σφακιά, Χάνδακας [λ, ι].

Z. Τσιρπανλής (εκδ.), *Κατάστιχο εκκλησιών και μοναστηριών του Κοινού (1248-1548)*. Συμβολή στη μελέτη των σχέσεων Πολιτείας και Εκκλησίας στη βενετοκρατούμενη Κρήτη, Ιωάννινα 1985, σσ. 131-343, αρ. 1-289⁴⁴.

43. σσ. 308-309, αρ. B14.

44. Τα υπ. αρ. 4 και 105 έγγραφα έχουν επαναδημοσιευτεί στο Γάσπαρης, *Venetiae quasi alterum Byzantium*, σσ. 162-163, αρ. 20 και σσ. 154-155, αρ. 11 αντίστοιχα. Πρβλ. σχετ. λήμμα 8 του παρόντος.

